

τράπευρον χωρίς να ἦνε τετράγωνον.
AURITE, εἶδ. ἰχθ. λάβραξ ὁ ὠτόεις.
AURIVENTRE, ἐπίθ. χρυσογάστρο.
AURIVORE, ἐπίθ. χρυσοδόρος.
AUROCHS, ἀγριοβόδιον τῆς Γερμαν., βόνασος.
AURON, εἶδ. ὄφεις τῆς Ἄμερ.
AURONE ἢ AUROUNE, θ. φ. ἀβρότονον, (Γ.) κιαφρί.
AURORE, θ. ἡ αὐγή. || I' — *boréale*, τὸ βόρειον σέλας. S. εἶδ. πεταλούδας, φυτοῦ καὶ ὄφεις.
AURURE, (χημ.), κράμα χρυσοῦ καὶ ἄλλου μετάλλου.
AUSCULTATION, θ. (ιατρ.) ἡ διὰ τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐντὸς ἤχων διάγνωσις τῆς νόσου.
AUSCULTER, ῥ. (ιατρ.) ἀκροῶμαι τοὺς ἐντὸς τοῦ στήθους ἤχους πρὸς διάγνωσιν τῆς νόσου.
AUSPICE, οἰωνός. || *Sous vos auspices*, ὑπὸ τὴν προστασίαν σου.
AUSSI, ἐπίρ. ὠσαύτως, ἐπίσης. S. ὅτω, τόσον. S. προσέτι. S. ὅθεν, ἐπομένως. || — *bien*, ἄλλως τε. || — *bien que*, καθὼς καὶ.
AUSSIÈRE, θ. σχοινίον τρίκλωνον. S. σχοινίον τοῦ δικτύου.
AUSSITÔT, ἐπίρ. εὐθὺς, παραθύς. || — *dit*, — *fait*, (φρσ.) ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον.
AUSTER (Ἄτν.), Π. ὁ νότος.
AUSTÈRE, ἐπίθ. αὐστηρός. S. (ἐπι χημ.) στυφίζων, ὀμφακώδης.
AUSTÈREMENT, ἐπίρ. αὐστηρώς.
AUSTÉRISME, σύστημα αὐστηρότητας.
AUSTÉRITÉ, θ. αὐστηρότης.
AUSTRAL, *ALE*, μεσημβρινός, νότιος.
AUSTRALITE, εἶδ. ἄμμου μεταλλίτιδος.
AUTAN, Π. ὁ νότος.
AUTANT, ἐπίρ. τόσον ὅσον. S. τὸ ἴδιον. || — *vaut*, τὸ αὐτὸ εἶνε. S. σχεδὸν ὡς ἂν εἰ. || *d'—que*, καὶ μάλιστα ὅπου. || *d'—plus* (*meux*), τοσοῦτω μᾶλλον.
AUTEL, βωμός. S. (ἐκκλησ.) ἡ ἁγ. τράπεζα. || *s'approcher de l'autel*, κοινωνῶ (τῶν θείων μυστηρίων).
AUTEUR, αὐτοῦργός, αἴτιος. S. δημιουργός, ἐφευρέτης. S. συγγραφεύς.

AUTHENTICITÉ, θ. κύρος, ἀξιοπιστία, ἐπιστημότης (ἐγγράφου).
AUTHENTIQUE, ἐπίθ. ἔχων κύρος, ἐπίσημος, ἀξιοπιστός. || (οὐσ. θ.) νόμος τοῦ Ἰουστινιανοῦ.
AUTHENTIQUEMENT, ἐπίρ. ἐπιστήμως.
AUTHENTIQUEUR, ῥ. (Ῥωμ. Νμ.) ἐπικυρόντω. S. καταδικάζω (ἐπι μοιχείᾳ).
AUTOCHTHONÈ, **AUTOCRATE**, κτλ. αὐτόχθων, αὐτοκράτωρ, κτλ.
AUTOCLAVE, * αὐτόκλειστον, εἶδος χύτρας ὅπου τὸ φαγητὸν βράζεται χωρίς νὰ ἐξατμισθῇ.
AUTOCLYSE, θ. εἶδος κλυστήρος κινουμένου μηχανικῶς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἴδε *Clysoforme*.
AUTO-DA-FÈ (Ἰσπν.), καύσιμον ἑτεροδόξω (κατὰ τοὺς ἱεροδόξους).
AUTOGRAPHE, ἐπίθ. αὐτόγραφο.
AUTOGRAPHIE, θ. ἡ διὰ τῆς λιθογραφίας ἀποτύπωσις αὐτογράφου, * αὐτογραφοτυπία.
AUTOGRAPHER, ῥ. τυπῶνα αὐτόγραφον διὰ τῆς λιθογραφίας.
AUTOGRAPHIQUE, ἐπ. ὁ τῆς ἡ διὰ τῆς αὐτογραφοτυπίας.
AUTOMATE, αὐτόματον. S. ἡλίθιος.
AUTOMATIQUE, ἐπίθ. αὐτομάτως ἐκτελούμενος, αὐτόματος.
AUTOMATIQUEMENT, ἐπίρ. αὐτομάτως.
AUTOMATISME, αὐτοματισμός.
AUTOMNAL, *ALE*, φθινοπωρινός.
AUTOMNATION, θ. ἡ ἐπὶ τῶν φυτῶν ἐπενέργεια τοῦ φθινοπώρου.
AUTOMNE, θ. καὶ ἀρσ. φθινόπωρον.
AUTONOME, **AUTONOMIE**, αὐτόνομος, αὐτονομία.
AUTOPSIE, θ. αὐτοψία (νεκροῦ).
AUTORISABLE, ἐπίθ. ἐπιδεκτικὸς κύρους ἢ ἀδείας.
AUTORISATEUR, *TRICHE*, ὁ δοτὴρ τοῦ κύρους ἢ τῆς ἀδείας.
AUTORISATION, θ. ἀδεια.
AUTORISER, ῥ. δίδω ἀδειαν, ἐπιτρέπω. S. (αὐτῶν) λαμβάνω κύρος, (ἐπὶ προσ.) δικαιοῦμαι (νὰ πρίξω τι).
AUTORITÉ, θ. ἐξουσία, δύναμις. S. κύρος, αὐθεντία. (γνώμη χρησιμεύουσα ὡς) ὄρος. S. (πλθ.) ἀρχή (καθεστῶτα).
AUTOUR, πρόθ., περί, περίε, τριγύρω. || *loui* —, ὀλοτρόγυρα.

AUTOUR, εἶδ. ὀρνέου (ἱερακος), ἀστερίας. 2) φλοῖός τις βαφικῶς.
AUTOUSERIE, θ. τὸ ἔργον τοῦ-
AUTOUSERIER, ὁ γυμνάζων τοὺς θηρευτικὸς ἱερακας, ἱερακάρης, ὀρνεοκόμος.
AUTRE, ἐπίθ. ἄλλος. S. διαφορτικός, ἄλλοιος. || — *part*, ἀλλοῦ. || *de part et d'—*, ἔθεν καθεῖθεν. || *de côté et d'—*, τῆδε καθεῖσε. || *nous* (*vous*) *autres*, ἡμεῖς (σεῖς) αὐτοί.
AUTREFOIS, ἐπίρ. τὸ πάλαι, ἄλλοτε.
AUTREMENT, ἐπίρ. ἄλλως, ἄλλῶς. S. ἐτὲ μὴ, ἄλλως.
AUTRUCHE, θ. στρουθοκάμηλος, (πτν.).
AUTRUI, ὁ ἕτερος (συνήθ.) ὁ πλησίον, οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.
AUYE, θ. εἶδος λευκοῦ λαρδίου.
AUYEL, περιφραγμαίχουστροφέις.
AUVENT, σκέπη ὑπὲρ τὰς θύρας τῶν ἐργαστηρίων κλπ., γείτων.
AUVERGNE, θ. εἶδος χαρτοπαίγνιου. S. (τεχν.) διάλυσις φλοιοῦ ὄρνυς πρὸς βυρσοδέψιν.
AUVERGNER, ῥ. βυρσοδέψω διὰ τῆς καλυμένης *Auvergne* σκευασίας.
AUVERGNEUR, ὁ βυρσοδέψων διὰ τῆς *Auvergne*.
AUVERNAT, ραφυλὴ καὶ ἄνος τῆς Ἀρβερίας (*Auvergne*).
AUVÈRE, εἶδος cidre.
AUX, ἀθρ. ἴδε *AU*.
AUXIDE, θ. αὐξίς, εἶδος μικρᾶς πηλαμύδος.
AUXILIAIRE, ἐπίθ. βοηθητικός, ἐπικουρικός (στρατός).
AVACHIR (S'—), ῥ. χαυνοῦμαι (ὑπὸ πᾶχος). S. (ἐπὶ ὕψασμ.) σαλακνομαί.
AVAGNON, εἶδ. κογχυλῆς (μυδιοῦ).
AVAL, (ἐμπορ.), ἡ ὑπογραφή τρίτου εἰς συνάλλαγμα.
AVAL καὶ *A-VAU-L'EAU*, ἐπίρ., πρὸς τὰ κάτω (πρὸς τὸν ῥοῦν) τοῦ ποταμοῦ, κατὰ τὸ ρεῦμα. S. (μτφορ.) ἐπὶ ματαίῳ. || *vent d'—*, ἄνεμος πνέων κατὰ τοῦ ρεῦματος, (ἰδιαιτ.) ζέφυρος, (κοιν.) μπάτης.
AVALAGE, κατάπλους πλοιαρίου καὶ τὸ δι' αὐτὸν πληροῦνόμενον τέλος. S. καταβάσμα τοῦ οἴνου εἰς τὸ ὑπόγειον.